

ת"פ 58852/03/21 - מדינת ישראל נגד אסף פדידה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 אוגוסט 2022

ת"פ 58852-03-21 מדינת ישראל נ' פדידה

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אסף פדידה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רימא מולה

ב"כ הנאשם עו"ד רות מוחבר

הנאשם התייצב

<#5#

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1995, הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשק ותחמושת **לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977**.
2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 21.3.21, בנסיבות שאינן ידועות למאשימה, הגיעו לידי של הנאשם אקדח מסוג הזנקה שהוסב לירי תחמושת קליעית **טעון במחסנית** ובה 8 כדורים. באותו המועד נהג הנאשם במשאית שבבעלותו, כשהוא מחזיק את הנשק מוחבא בתוך תיק תחת למושב הנוסע.
3. ביום 23.11.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, פרי הליך גישור שנוהל לפני כב' השופט טרסי ועל רקע קשיים ראייתיים שהתגלעו בתיק בנוגע לחוקיות החיפוש שבמהלכו נתפס הנשק. בהתאם להסכמות הצדדים, שונתה לקולא העבירה שיוחסה לנאשם, הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן והופנה לתסקיר. באשר לעונש הוסכם, כי המאשימה תטען לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס, ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי לעונש. עוד הוסכם שהנאשם יפקיד סך של 10,000 ₪ חלף חילוט משאיתו. בהתאם לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם לחוות דעת ממונה על עבודות שירות.

תסקירי שירות מבחן

4. הנאשם בן 27, נשוי טרי, כיום אינו עובד. נסיבות ילדותו מורכבות, הנאשם נשר ממסגרת לימודית לאחר 10 שנות לימוד וסייע לאמו בפרנסת הבית. חרף קשייו התגייס לצבא, שירת שירות מלא בתפקיד נהג-כבאי ואף חתם שנת קבע. לאחר שחרורו, רכש משאית ועבד בקביעות כנהג הובלות עצמאי עד למעצרו בתיק זה. באשר לרקע לביצוע המעשים, הנאשם סיפר כי מצא תיק ובו הנשק והעדיף להסתירו במשאית. הנאשם הודה כי פעל בחוסר שיקול דעת, חוסר אחריות וטיפשות והביע צער וחרטה. הנאשם הביע מוטיבציה להשתתף בהליך טיפולי בתחום האלימות. שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר ומתפקד, שמביע חרטה כנה על מעשיו ושההליך המשפטי, לרבות מעצרו, היוו עבורו גורם משמעותי ומרתיע. רמת מסוכנותו לביצוע עבירות דומות בעתיד הוערכה כבינונית. עוד הוערך, כי הנאשם ביצע את העבירה מתוך תמריץ רגעי וללא שיקול דעת תוך קושי להכיר בסיכון שבהתנהלותו והשלכות אפשריות. נוכח הרצון שהביע להשתלב בטיפול הומלץ על העמדתו בצו מבחן במהלכו ישולב בטיפול קבוצתי. באשר לענישה- נוכח חומרת העבירה ורמת סיכון בינונית הומלץ על עונש של מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

5. ביום 31.5.22, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם לקבל בעניינו תסקיר משלים. התסקיר (נושא תאריך 20.6.22) מציג תמונה דומה וחיובית. הנאשם שולב בטיפול קבוצתי ארוך טווח בתחום האלימות ומשתף פעולה באופן מלא. שירות המבחן חזר על הערכותיו והמלצתו, שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר ממש. זהו המקום לציין, כי בפתח הדיון האחרון עתרה ב"כ הנאשם לדחיית הדיון לצורך מעקב אחרי ההליך הטיפולי שבו שולב הנאשם, מצאתי לדחות את הבקשה, מאחר שהתמונה שהתקבלה מהתסקיר מפורטת ומעודכנת וכוללת המלצה סופית.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד ט.שילוני, עמדה בטיעוניה על החומרה הגלומה במעשי הנאשם והעובדה שהנשק היה טעון ומוכן לפעולה. עוד הדגישה את הערכים המוגנים הכוללים הגנה על שלום הציבור ובטחונו והחשש שהנשק יגיע לידיים עוינות או ישמש לפגיעה בנפש. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונשי שנע בין 12-36 חודשים וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, המאשימה סבורה כי מדובר בעונש ראוי בהתחשב בחומרת המעשים, תיקון כתב האישום ונסיבותיו החיוביות של הנאשם. עוד נטען, כי נסיבות הנאשם אינן מצדיקות חריגה מהמתחם לצרכי שיקום, מדובר בנאשם שהתנהלותו חיובית אך לא במקרה חריג המצדיק העדפת אינטרס שיקומו.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ר. מחובר, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם ענישה שיקומית. במסגרת טיעוניה סקרה את נסיבות חייו של הנאשם, בחור צעיר, שגדל בסביבה לא יציבה, ללא תמיכה ומסגרת והצליח בכוחות עצמו לנהל אורח חיים תקין הכולל שירות בצבא, עבודה וזוגיות. עוד הדגישה, כי אינו בעל דפוסים עבריינים ולהערכת שירות המבחן סיכויי שיקומו גבוהים. על כן ביקשה לראות במעורבותו בתיק זה מעידה חד פעמית שלא תחזור על עצמה ולגזור עליו ענישה שאינה כוללת מאסר.

הצדדים הגישו אסופות פסוקה לתמיכה בטיעוניהם.

8. הנאשם בדברו האחרון שב והביע חרטה על מעשיו וביקש שבית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

9. עבירות הנשק הפכו ברבות השנים למכת מדינה. אין צורך להכביר מילים על אודות חומרתן היתרה של עבירות אלו, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הבטחון של הציבור ועל כך שהן מהוות בסיס לביצוע פעילות עבריינית או עוינת, משמשות לפתרון אלים של סכסוכים וגובות קורבנות בגוף ובנפש.

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלתי אינ' (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה..."

על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק..."

ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש גידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיה" (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019))"

10. בתי המשפט עמדו, חזרו ושנה, על החומרה הרבה הגלומה בהחזקת נשק שלא כדין המצריכה מענה הולם בדמות עונשי מאסר משמעותיים. **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים (19.1.2014)); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 10 (14.2.2021)). מגמה זו לידי ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, באופן שכלל, העונש שיושת בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (ראו: חוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938). אומנם הוראותיו של תיקון זה אינם חלים בענייננו, אך יש בהן כדי להמחיש את מגמת ההחמרה בענישה על עבירות הנשק גם בהיבט החקיקתי.

11. בענייננו, הנאשם, העובד למחייתו כנהג משאית, החזיק באקדח טעון במחסנית ובתחמושת במשאיתו. אין לדעת את משך התקופה בה הוחזק הנשק. כידוע, בעבירות הנשק מיוחסת חשיבות רבה לרקע והנסיבות

אופפות ביצוען ואף סיווג חומרת העבירה נעשה בהתאם לחומרת נסיבות ביצועה, במדרג חומרה מהכבד אל הקל (ב"ש 652/85 **אבו מוך נ' מדינת ישראל**). הנאשם הסביר בתסקירו, כי מצא תיק ובתוכו את הנשק ונטלו מתוך סקרנות אך לא הובהר דיו מדוע המשיך להחזיקו והחביאו במשאליתו **כשהוא מוכן לשימוש**. הותרת הנשק טעון ומוכן להפעלה מלמדת, כי גם אם לדבריו מצא אותו באקראי, החזיקו למטרות שימוש מידי בו ולא כי חשש להחזירו למשטרה. חיזוק לכך ניתן למצוא בכך שהטמינו במקום מסתור במשאליתו המשמשת לו רכב עבודה להובלות ברחבי הארץ.

12. בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצאתי לקבוע, כי **הפגיעה היא במידה בינונית**. בהקשר זה נתתי דעתי לסוג הנשק שאינו נשק התקפי, היותו טעון במחסנית ותחמושת והסתרתו במשאליתו ומנגד לכך שאין אינדיקציה לכך שהוחזק למטרה פלילית או על רקע סכסוך.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. מגמת ההחמרה משתקפת גם בעונשים שמוטלים על המבצעים עבירות בנשק. כך נקבע ברע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (מיום 29.3.2004) כי "**הסכנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה**. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכח מלבצע עבירות דומות, על פני נסיבות האישיות של העבריין" (עוד ראו ע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** (מיום 13.3.2016); ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל**, פ' 14 (מיום 22.11.2020).

14. בפסיקה רבה וענפה נגזר על מחזיקי נשק, חלקם נטולי עבר פלילי, מאסר מאחורי סורג ובריה שנע בין 12-36 חודשי מאסר, כמפורט להלן:

א. רע"פ 6265/20 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (מיום 15.9.2020) - הנאשם הורשע (לאחר ניהול הוכחות) בכך שהחזיק אקדח ומחסנית ברכבו ונדון למאסר בן-15 חודשים. בית המשפט המחוזי התחשב בעברו הנקי, בנסיבותיו החיוביות ובהתרשמות שירות המבחן, קיבל את ערעורו בחלקו והעמיד עונשו על 12 חודשי מאסר. בקשת ר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה. כב' השופט קרא קבע בהחלטתו, כי "**עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריה ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו**";

ב. ע"פ 2015/21 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (מיום 9.12.2021) - נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר שאינו מכביד הורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו בענישה שיקומית של עבודות שירות. נקבע בעניינו מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק;

ג. ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' בסילה** (מיום 28.12.2021) - הנאשם הורשע בכך שהחזיק רובה סער דמוי

M-16 בביתו, נסיבותיו חיוניות, שירות המבחן המליץ להסתפק בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 24-6 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) פסק, כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל מקל עם הנאשם יתר על המידה, זאת גם בהתחשב בנסיבותיו, עונשו הוכפל והועמד על 14 חודשי מאסר;

ד. ע"פ 1826/19 **אבו עסא נ' מדינת ישראל** (מיום 11.7.2019)- נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 36-15 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

ה. רע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (מיום 25.8.2020)- הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. הנאשם בעל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות קשות ושירות המבחן המליץ לגזור עליו עבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 33-11 חודשי מאסר וגזר עליו שנת מאסר. ערעור ור"ע שהגיש- נדחו;

ו. ע"פ 3850/20 **אל מוגרבי נ' מדינת ישראל** (מיום 29.11.2020)- הנאשם הורשע בהחזקת רובה סער במתחם ביתו. בית המשפט המחוזי (כב' השופט קובו) קבע מתחם ענישה שנע בין 36-12 חודשי מאסר וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ואף נקבע, כי הענישה שהושתה עליו הינה על הצד המקל;

ז. ע"פ 6011/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (מיום 25.11.2021)- דחיית ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים.

15. התמונה העונשית העולה מהפסיקה עקבית ואחידה וכוללת עונשי מאסר ממש, שאינם ניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, בבחינת "**אם מחזיקים- למאסר נשלחים**" (כב' השופט עמית, ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, פ' 6 (מיום 14.04.2022)). לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות הנדרשות, ונתתי דעתי גם לקושי ראיתי, שעמד ברקע הסדר הטיעון בין הצדדים, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין **11-30 חודשי מאסר**.

16. ההגנה עותרת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות, במסגרת טיעוניה הפנתה למספר פסקי דין התומכים בעתירתה. עיון בפסיקה שהגישה ההגנה ובפסיקה נוספת מעלה, כי, אכן במספר מקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה ולא לגזור עונש מאסר ממש. בע"פ 5807/20 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (מיום 30.12.2020) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת נשק והובלתו ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון מוצא את נסיבותיו האישיות (עבר נקי, פוסט טראומה עקב פציעה במהלך שירותו הצבאי והמלצת שירות המבחן) ככזה המלמד על מקרה **חריג שבחריגים** המצדיק לאמץ את המלצת שירות המבחן ועונשו הופחת לתשעה חודשי עבודות שירות; בע"פ 2826/19 **מרעאנה נ' מדינת ישראל** (מיום 1.9.2019) הלך שוב בית המשפט העליון כברת דרך לקראת נאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחסנית ריקה בביתו ונדון לעשרה חודשי מאסר, הקל בעונשו והסתפק בתשעה חודשי עבודות שירות. גם בעניינו של נאשם זה נקבעו **נסיבות מיוחדות**, כשמעבר לנתוני החיוביים והמלצת שירות המבחן, ניתן משקל למחיר אישי כבד ששילם בגין שיתוף פעולה עם רשויות החוק. עוד נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישה ההגנה, ובין היתר ע"פ 1505/14 **לידאוי נ' מדינת ישראל** (מיום

4.11.2014; ע"פ 887/20 מתאני נ' מדינת ישראל (מיום 29.7.2020); ע"פ 3924/20 פלאח נ' מדינת ישראל (מיום 12.1.2021); ת"פ (מח-מרכז) 52256-03-20 אזברגה נ' מדינת ישראל. ברובם מדובר בנאשמים צעירים, ללא עבר, מסוכנותם נמוכה ששירות המבחן המליץ על שיקומם, שבתי המשפט מצאו על רקע נסיבות מיוחדות להכלילם בגדר מקרי החריג המאפשרים להימנע משליחתם למאסר ממש. לאחר שבחנתי את המקרה שלפניי, מצאתי כי אכן מדובר בנאשם חיובי ובעל כוחות, שהמעשה בו הורשע חריג לנוף חייו אך אינו שונה מנאשמים רבים אחרים שמעורבים לראשונה בחייהם בעבירות נשק. מדברי הנאשם ומהתסקירים עולה דמות של אדם נורמטיבי, ללא דפוסים עברייניים בולטים שמסוכנותו אינה גבוהה, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן שהמליץ מצדו להסתפק בענישה של עבודות שירות, אך המלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט וביכולתו לסטות ממנה מטעמים מוצדקים (ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פ' 13 (14.11.18)). לכך אוסיף, כי בעבירות הנשק צורך השעה הוא לבכר את האינטרס הציבורי על פני אינטרס הנאשם ואין בנסיבותיו של הנאשם כדי להביא לסטייה מכלל זה. סיכומם של דברים, לא שוכנעתי מקיומן של נסיבות מיוחדות המאפשרות להטיל על הנאשם ענישה חריגה של מאסר בדרך של עבודות שירות ואין עניינו נופל בגדר המקרים המתאימים לחריגה ממתחם הענישה מכח סעיף 40ד' (א) לחוק.

17. הנאשם יליד 1995, ללא עבר פלילי, נישא לאחרונה. חרף נסיבות חיים קשות, הצליח בכוחות עצמו לייצב את חייו, רכש משאית ועובד כנהג הובלות ולא הסתבך שוב בפלילים. לאחר ששקלתי כלל השיקולים הגעתי למסקנה כי מהטעמים המפורטים לעיל, נסיבותיו והמלצת שירות המבחן יש למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 22.3.21-22.4.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 4000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בארבע תשלומים שווים ורצופים החל מיום 3.10.22.
- ד. משאיתו שנתפסה בתיק תושב לו בכפוף להפקדת סך של 10,000 ₪.
- ה. הנאשם יתייצב לתחילת מאסרו ביום 25.10.2022 בבית מעצר הדירים וככל שלא תתקבל החלטה אחרת על ידי הצבת שב"ס.

הנשק והתחמושת יושמדו.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשפ"ב, 11/08/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלד עלידיליוניממן